

— Natisno 14.000. — Štajerc delja za celo leto eden goldinar. —

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnštvo je v Ptiju v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do pondeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Štev. 5.

V Ptju v nedeljo dne 5. marca 1905.

VI. letnik

Vsled tiskovnih vzrokov izšla je ta številka za en dan pozneje!

Vse za svoje agente!

„Volu, ki mlati, ne smeš zavezati gobca.“
Ljudski pregor.

Skoraj vsaki stan zahteva več ali manj povišanje plač in zmajnšanje delavnih ur. Tudi duhovniki seveda ne zaostajajo za tem. Sklenili so po celi Avstriji zaprositi, da se jim plače zvišajo. Duhovniška zahteva je, naj ima župnik plače letnih 2400 kron in 5 petletnic po 400 kron. Kaplan naj bi imel 1200 k in 5 petletnic po 400 kron. Dne 17. p. m. se je predlagalo to od nekega klerikalnega državnega poslanca v državni zbornici in zbornica je glasovala za nujnost predloga o vzvišanju duhovniških plač.

Dobro tak! Ogledati si hočemo to zvišanje malo bolj natančno! Proti zvišanju duhovniških plač nikakor tudi mi nismo! Kdor ve, da si mora dandanes večina kmečkih dijakov, kateri so dovršili gimnazijo, izvoliti ravno duhovske študije iz golj svoje revčine, da toraj morajo postati duhovniki samo radi tega, ker starišem ni mogoče, da bi podpirali svoje sinove še nadalje, jih toraj dali v druge višje šole, ta nam bode verjet, kar je tudi dandanes običajno, da zabelejo naši bogoslovci v teku svojih bogoslovnih študij v prav zdatne dolgove. Treba je kupiti obleke, treba kupiti knjig, a stariši in sorodniki pa so navadno prepričani, da je že dovolj, ako so pomagali svojemu sinu preko blagoslovskega praga — mislec, da dobi bogoslovec tam vse zastonj. Posledica je, da zapustijo naši kaplani navadno bogoslovje z velikanskimi dolgoovi, katere so si morali nakopičiti

ravno v bogoslovni. Navadno mu primicija, na katero se je zanašal, tudi ne pomaga in tako pride mlad kaplan na faro preobložen s skrbmi in ne ve, kako bode plačal svoje dolgove. Njegova plača, kakor je bila do sedaj seveda ne zadostuje, kaj pa pomeni 25 goldinarjev na mesec, posebno ako povdarimo, da si želi mlad kaplan po svojih dolgoletnih študijah vživati še po vrh — življenje.

Zato pa vemo in vidimo kako so žalibog odvisni v nekaterih farovih kaplani za voljo gmotnih svojih teženj od svojih župnikov, da celo večkrat od farških kuharic. In tak človek, zares večkrat siromak naj bi bil potem vzoren duhovnik? To ni mogoče! In mlađi župnik, kateri je skozi težko dobo svojega kapljanovanja dospel do instalacije, kaj, ali se morda njemu godi v gmotnem oziru boljše? Ne, še slabše! Moral bi si začeti svojo lastno gospodarstvo, a to mu je zopet zabranjeno vsled gmotnega položaja.

Ali bode tak človek zopet vzoren duhovnik? Ne, to tudi ni mogoče! Kdor se ima vedno in vedno boriti z denarnimi težkotami, temu ni mogoče, da bi stal mirno in zvišeno pred svojimi farani.

Misli vsakega tretjno mislečega človeka morajo biti toraj te, da se zboljšanje plač duhovnikom kratko malo ne sme završiti, ampak naj se o priliki posvetovanja o dotičnih predlogih stvar z ozirom na krajevne razmere dobro pretehta.

Naj se da duhovniku toliko, da bo lahko živel dostojno brez beračenja in brez odiranja ljudi! Ako jim tako država zagotovi življenje, naj pa ob enem prepove in zabrani izmolzevanje ubogega, neumnega ljudstva s plačevanjem maš in drugih cerkvenih opravil.

Duhovnik bodi dolžen storiti gotove predpisane bogeslužne posle v cerkvi in na pokopališču, to pa za vse vernike enakomerno, za bogatine tako, kakor za berače!

Pisec teh vrst je imel priložnost opazovati pri pogrebu nekega bogatina, kako so popevali in obračali svoje oči duhovniki. Voditelj celega konduktgovoril je dobre pol ure ob odprtem grobu, proslavlajoč življenje umrlega. In to vse zavoljo plačila!

In ravno eden izmed istih duhovnikov je pokopal par ur pozneje siromaka. Tukaj ni bilo popevanja, tukaj ni bilo molitve, ne, „velečastiti“ gospod je stopal pred krsto (trugo), kakor da bi šel na sprehod, spominjajoč se o dnevnih dogodkih s svojim mežnarjem! In to vse, ker tukaj pogreb ni ničesar nesel!

Berač, ki si ne more plačati maše, križevega pota in pogreba, — po cerkvenih naukah samih ne pride zato v pekel, ker je ubog!

Opraviti pa bilo treba slovesnosti po cerkvah, ki si jih ljudje posebej plačujejo, kakor da bi si zamogli kupiti odpuščenje svojih grehov!

Božja služba naj bo za vse enaka, kakor smo vsi njegove stvarice. — Katoliška cerkev sama uči, da je plačilo za mašo ali križev pot darilo, dano dotičnemu duhovniku in zato je slovesen doktor bogoslovja (dr. Gregorec) javno pisal, da kdor plačuje in ustanavlja sv. maše, je dobrotnik župnikov, toraj ne dobrotnik svoje duše, katero Bog že itak sam v brezkončni svoji pravičnosti sodi, kakor si je zaslužila.

Župnik sprejemle toraj s plačilom maš darila v svojem uradu, greši toraj zoper postave, ki veljajo za druge javne uslužbence in uradnike, kateri se

kaznujejo z ječo in z odpravo iz službe, ako bi tacega storijo.

Ko se bode razpravljalo v državnem zboru v zvišanju duhovniških plač, naj se za to prepovedečim mati plačilo za maše in druge cerkvene opravilo d prid posameznikom!

Naj se pregleda in prenaredi tudi točka prepričavljene o zapuščinskih obravnavah v tem smislu, naj bodo za tekoče maše, mašne ustanove, križev pote itd., itd. neveljavna in da se dotični sporazneski pustijo dedičem, ako to dediči zahtevajo, pa ne, naj pripadajo taka volila občinski u božnje. To še zato, ker imajo v starih bogatejših farah takole ustanovljenih maš, da jih navadno župnik nitodobri ne more, vendar pa jemlje naprej še denar za mki se tam, kjer bi se morale opraviti, niti brati morejo. Mnogokrat se take maše sploh nikjer ne reje in verno, nevedno ljudstvo je za svoj denar emu ravnost ogoljufano. V mnogih farah so se stvarno slabo plačane ustanove združile v eno, večjo, krovno plačano. Ako je tako bilo dovoljeno opraviti plesne male mašne ustanove, opraviti se smejo ih in za nje namenjeni denar, ki ni po krščansku toliškem nauku samem ničesar drugega, ko dobri župnikom, porabiti za omenjeno zvišanje duhovniških plač. Pri nekaterih cerkvah nakopičene denarje bo tudi z ostrom očesom presoditi, zakaj so prav za to namenjeni in našlo se bo dosti denarja za primanj plače ubogim duhovnikom. Ako pa se denar zplača, dolžnost ima država kakor vsak poštovanec gledati, da se plačnik ne varja, da bi plačeval za dovoljne reči in delo, katerega plačanec ne razstori!

Spoloh pa ako si ogledamo povrh še običaj

bil — »en fein gospod«. Zmiraj vesel, dobrosrčen, sicer lahkomisljen, toda ker se ni vtikal v politiko, ga je če vse in vse ga je rado imelo.

Ta kaplan je bil že izza mladih dneh prisežen sovra — mačjega plemena. Ni čudo toraj, da je srpo gledal na pošast pri mizi, katera je sedela tik njega še povrh pri oti Tuhtal in tuhtal je kako bi zamogel spraviti črno mačjo sast ob njeno veljavo.

Na posled jo je vendar iztuhtal in čakal je samo pod priložnosti, da svoj sklep izvrši.

Prigodilo se je, da je moral gospod župnik Kešnec pred svojega prezvišenega nadpastirja. Župnik je bil tam že časa zadružan, kakor si je s prvice mislil.

Pred svojim odhodom naročil je še strogo svoji kuhanj pazi na mačka in naj mu streže ravno tako uljudno kot kaplanu. To še je kaplana bolj razkačilo. Ko župnik oti porabi kaplan takoj to priložnost, poišče si primerno palico in njo shrani za križ, kateri je visel v kotu nad mizo, pri katerem so navadno obedovali maček, kaplan in župnik.

Ko prinese kuharica kosilo na mizo, bil je maček na svojem prostoru in je mijavkal tako nestrphno, da kaplanu ni bilo mogoče odmoliti svoje molitve. Sveta jeza po kaplana in ko je kuharica odišla v kuhinjo, zgrabi maček vrat, obrne ga proti križu, potegne raz križa iz kota pri palico in potem je mačka takoj »nabiksal«, da je bilo jo posled ga vrže v steno, da se je od nje kar odbil. Maček pobegnil seveda takoj skozi okno na plano, a kaplanu nikdar tako obed dišal, kakor tokrat.

Vse dni, kar ni bilo župnika doma, se ni upal tudi čak v bližino farovža. Ko se je župnik povrnil, prišel je

Župnikov maček.

Ker ste v zadnji ševilki zaslišali povest od župnikovega psa, hočem Vam danes dragi bralci pripovedovati od župnikovega mačka.

V lepi fari Mardač nekje na Slovenskem živel je svoje dni župnik po imenu Kešnec. Bil je to mož srednje velike postave in čisto drugačne zunajnosti, kakor so navadno naši maziljeni božji. Pri njem nisi zapazil tistega pokopališča kurjih pečenk, katero navadno gladi črne hlačice in črne suknjice gospodov iz farovža, ne, on je bil gladek, kakor deska in suh, kakor poper. Na njegovi glavi ni bilo lasa in nehote se ti je vsilila misel, ko si ga opazoval, kako vendar je mogočno, da je večni stvarnik ravno temu pastirju duševnih ovčic nataknil resno podobo minljivosti tega sveta med tem ko pa župnik odira svoje farane, kakor da bi mislil na veke živeti. Župnik ni privoščil ničesar niti ne sebi niti ne drugim, a mošnje svojih podložnih ovčic je trgal, kakor trga volk nedolžna jagnjeta.

Edina stvar, na kateri je počivalo z veseljem župnikovo globoko, nemirno oko, je bil veliki črni maček, kateri je z župnikom in s kaplanom vedno pri eni in isti mizi obedoval.

Vsi kaplančki so imeli to črno mrcino strašno na piki, a nobeden si ni vedel pomagati, noben ni mogel odstraniti mačka, ker se je vsaki župnika bal, kakor pekla. In tako je odhaljal en kaplan za drugim, vsak goječ strastno jezo v srcu na župnika in njegovega mačka. A maček je ostal, kje je bil.

Toda prinesla je usoda v to faro tudi kaplana, kateri je

z bircem ali berinjo, je ta naravnost za duhovski stan celo sramotilna. Kaj bi si mislil kdo, ako bi šel na primer sodnik ali pa uradnik okrajnega glavarstva, rečimo celo okrajni glavar sam od ene kmečke koče do druge beračit žita, jajc, klobas, krme in druga? Temu je to prepovedano, beračenje je itak po postavi prepovedano, a vendar hodijo naši duhovniki ali pa njih uslužbenci ob končani vsaki žetvi in vsaki trgovini — beračit od ene koče do druge!

Toraj naj se jim da pošteno plačilo, a to beračenje, te plačane molitve, ta darila župnikom naj nehajo, potem bode stal duhovnik tudi na višjem stališču, vse ga bode bolj čislalo in spoštovalo, kar bode gotovo tudi v prid svete naše vere.

Toda tudi od druge strani je zanimivo, da si ogledamo predlog, za zboljšanje duhovniških plač!

Da, še enkrat povdarjam, mi nismo proti temu predlogu, ne, Bog ne daj, mi smo iz navedenih vzrokov celo za njega in to v prid vsem tistim duhovnikom, katerim je vera zares sveta stvar in kateri ne morejo tako spolnovati svojih dolžnosti, kakor bi jih spolnovali, ako bi imeli dohodke, kateri bi bili njihovemu dolgotrajnemu študiranju primerni.

Vse za svoje agente!

Ko se je stavil svoj čas v štajerski deželnemu zbornici predlog, naj bi se kmečki delavci oskrbeli, tedaj so takoj nasprotovali slovenski deželnemu poslanci in hofrat in dohtar Ploj je bil eden izmed prvih, ki je govoril proti dotičnemu predlogu.

Prepričani smo, da ne bode hofrat Ploj nasprotoval v državni zbornici nikdar in nikdar, ko se bode razpravljal glede povikšanja plač njegovih volilnih agentov, vseh tistih duhovnikov, ki so za časa deželnno

maček v bližino farovža in o poldan je sedel, kakor da se ne bi bilo nič prigodilo zopet za mizo na svojem starem prostoru. In župnik ga je gladil in miloval.

Ko župnik in kaplan odmolita, osrči se kaplan in reče: »Gospod župnik, jaz nočem jesti, dokler sedi ta črna grdoba za mizo!« »To ni grdoba«, zakriči župnik in srpo pogleda kaplana, »to je moj mucek!« — »To ni vaš mucek«, odreže se na to možato kaplan, to je sam peklenček v mačkinji podobi! Skusite in sežite na podobo križa, kakor sem to jaz slučajno storil pred par dnevi, ko vas ni bilo doma in videli boste, koga ste redili na svojih prsih in pri svoji mizi!«

Na te besede pogleda župnik svojega mačka, kateri se je zares vedel tokrat nekako čudno, potem vstane in njegova suha ruka potaplje po križu.

Maček to opazi in začne mijavkati in pihati, misleč da župnik sega po palici in boječ se, da bi se mu taka zagodla, kakor par dni poprej od kaplana. Na to skoči preko mize in divja po sobi, dokler ne potere na oknu šipe in ne pobegne na piano.

Gospod župnik in njegov mucek sta zašla v dobro nastavljene zanjke. »Ooooo!« stokal je župnik, zakaj njegov ljubljeneč je bil seveda vsled tega prizora zgubljen na veke.

Še tisto uro je dobil mežnar strogi župnikov ukaz mačka spraviti v bližnjo hosto in tam tega poslanca pekla ugonobiti in poriniti v krtovo deželo.

Gospod župnik Kešneseb pa se je zaobljubil, da bode za tako srečno rešitev iz rok samega živega peklenčeka postavil cerkev. In spomočjo njegovih farnih ovčie je to obljubo tudi izpolnil. Gospod kaplan se sedaj hodi vesel po svetu, mačka pa vsacega od tega dne ljubi, samo tistega ne, ki mu ga je treba dreti v jutro po kakšni veselicici.

in državnozborskih volitev pozabili na cerkev in vero in agitirali na vse kriplje samo za svojega dohtarja-hofrata, dobro vedoč, da on ne bode v zbornicah pozabil na svoje agente!

Seveda v zbornici so navadno gluha ušesa, ko se prosi za zboljšanje stanja za druge stanove, delavce, kmete in učitelje, ko pa sproži kaki farški podrepnik misel, naj bi se pomagalo — dolgosuknežem, volilnim agentom klerikalnih poslancev, potem je vse kar na mah zavzeto za nje!

In pridni, delavni so bili ti agenti za časa volitev! Vpili so, da se gre za vero, za narodnost! Najbolj zabita butica mora izprevideti, da se je šlo duhovnikom samo za to, da dobe v državni zbornici take poslance, ki jim bodo, ako bode treba v vsakem oziru ustregli.

Denar je Bog duhovštine in kdor pomaga duhovniku do denarja, ta je pravi katoličan, ta je mož po božji volji!

Sveta nebesa so naš cilj, vpijejo duhovniki, mislijo si pa: Denar in pa gospodarstva so pa tista nebesa za nas!

Mi pravimo: Kdor ne izprevidi iz postopanja naših nekaterih duhovnikov, kam zapeljuje tiste, ki jim vse verjamejo, ta je slep, ta je gluh! Kdor pa tega ne sprevidi, da so skoraj vsi slovenski deželnini in državni poslanci takorekoč — hlapci svojih črnih agentov, da gredo za nje skozi ogenj in vodo, ta je zares neumen, temu ni za pomagati.

Da, še enkrat povdarjam, da privoščimo duhovnikom zboljšanje njihovih plačil, a javno pa tukaj pribijemo, da je naravnost zopet škandal in jako značilno, kako se zanimajo dragi nam slovenski kmet, ravno tvoji poslanci za svoje zveste, črne agente!

Kmet, to naj bode zopet kažipot, kateri te naj vodi pri prihodnjih volitvah bodisi v deželno, bodisi v državno zbornico po pravi poti!

Voli svoje može, ne pa tiste, ki bodejo bolj skrbeli za svoje volilne agente, kakor za tebe!

Ako pa zahteva župnik ali pa kaplan od tebe, da bi mu moral plačati za krst, za poroke, za maše, molitve, in druga cerkvena opravila še povrh z lastnim svojim denarjem, ako pride k tebi njegov nosač ali berač, potem mu reči, ne, ne, jaz ne dam ničesar, jaz nočem nadalje skrbeti za Vas, ker se Vam bodejo itak plače povikšale, ker itak za Vas skrbijo dovolj tisti, za katere ste pri zadnjih volitvah tako pridno skrbeli kot — volilni agenti!

Veliki knez Sergius umorjen.

Zopet nova, strašanska vest prihaja iz Rusije. Veliki knez Sergius, stric sedajnega ruskega carja, je bil dne 17. p. m. umorjen. Veliki knez Sergius je

bival v Moskvi kot tamošnji guverner. Dne 17. p. m. se je peljal proti justični palači. Ko se je voz bližal justični palači, priše so mu nasproti sani, v katerih sta sedela dva moža. Eden od njih bil je oblečen v delavsko obleko. Ravno pri justični palači se je vrgla bomba pod voz velikega kneza. Voz je bil popolnoma razdrobljen. Konec sta bila nepoškodovana in sta odbežala. Veliki knez je bil mrtev. Glava in nogi bile so mu takoj odtrgani. Kučijaš je vsled opekin na potu v bolnišnico umrl. Morilce je policija prijela. Eden izmed njiju je vskiknil, ko so ga prijeli: „Meni je vse edno, moje delo je končano!“

Raztrgano truplo velikega kneza je ležalo v blatu, dokler ga ni pokril neki policaj z vojaško suknjo. Tudi morilec je bil ranjen. Priznal je, da je ud revolucionarne, socialistične stranke. Svojega imena in stana ni hotel povedati. Strašanski je bil utis tega dogodka v carski hiši. Carica je, ko je slišala o dogodku, omedlela. Car je bil več trenutkov nem.

Veliki knez Sergius je bil med drugimi tudi vzrok takozvane krvave nedelje, ko se je, kakor smo svoj čas poročali v Petersburgu streljalo na delavce. Sergius je bil tudi eden izmed tistih, ki so povzročili sedajno vojsko Rusov z Japonci. Par dni pred smrtno je našel Sergius svojo smrtno obsodbo, katero mu je izrekla revolucionarna stranka v svoji pisarni na mizi. Kakor se poroča iz Peterburga, obsodila je revolucionarna stranka k smrti vse ruske velike kneze, carja, nadalje generalnega guvernerja v Petersburgu Trepova, potem predsednika takozvane svete sinode Pobedonosceva, toraj vse tiste, ki so nasprotniki slobodnega mišljenja. Velikega kneza Sergiusa so pokopali v Moskvi. Na njegovo mesto pozval je car velikega kneza Pavla, ki je živel do sedaj v prognanstvu v Parizu. Veliki knez Sergius je bil še le komaj 47 let star. Bog ve ali bode ta novi strašanski dogodek spreobrnil carja, da bode dal svojemu ljudstvu vsaj nekaj prostosti. Gotovo pa je to, da to ni bil zadnji politični umor na Ruskem. Kdo bode prihodnja žrtva?

Veliki knez Sergius.

Kakor se poroča, ima Rostdestvenski v celem 46 Tretje brodovje, katero pričakuje, obstoji iz 4 ladij in razven tovornih ladij iz 6 torpedov. ponci imajo sedaj seveda čas pripravljati se na jem tega brodovja. V njihovih arzenalih se dan delajo in popravljajo vojne ladje. Admiral poveljnik japonskega brodovja, seveda ne bode da bi rusko brodovje prišlo v Vladivostok. Nika bode počakal svojega nasprotnika na odprttem morju, ga bode napadel. Vsekakor so Rusi mnogo slabiji skoraj gotovo je, da bodejo na morju zopet tadelo,

V Mandžuriji.

se je pričela odločilna bitka. Že 25. p. m. sedli Japonci vas Tsinhečen. Kakor Kuropatkin je poroča, so bile izgube Rusov velikanske. V bolj Sanluniju so po njegovem poročilu prinesli 12 rašnih častnikov in na stotine ranjenih vojakov. Slabši mrtvev je bilo zelo veliko. V svojem zadnjem lahkem gramu javlja Kuropatkin, da so jeli Japonci rati z vso silo proti ruskim pozicijam, katere ljubejo s topovi tako ljuto, kakor še se to do ni zgodilo. Reuterjev dopisnik javlja iz ruskega borišča glede boja na vzhodnjem krilu, da so ponci osvojili tamošnje zunajne ruske utrdbne, že groze ruskim glavnim utrdbam. Iz ljutosti na se sklepa, da poveljuje japonskim vojem general ki ima vso artilerijo izpred Port Arturja s sebi. Mukden je dospelo mnogo ranjencev.

A tudi druga znamenja kažejo na to, da pričela velika bitka. Ves čas divja na bojišču stope snežni vihar. Vsekakor je pričakovati že v kralj. na bojišču v Mandžuriji odločilnega boja. Japonci spravili v zadnjih dneh se svojimi napadi, poso na vzhodnjem krilu Ruse v jako nevaren položaj, da je skoraj gotovo, da bodejo Rusi v bitki premagani.

Brez dvome pa bodejo morali odriniti Rirom v kratkem od Mukdена proti severu.

Tudi iz zahodne strani grozi Rusom usoden varnost. Kakor se poroča opazilo se je 40 tisoč Japonci, na severozahodni strani, toraj za ruskim hrivnem. Sicer ni gotovo, da bi bili to japonski vojaki, so to večinoma čete roparskih Čungusov, kateri pod poveljem japonskih oficirjev. Stem je Kuropatzel zašel zopet v japonske zanjke, iz katerih se ne moral tako hitro več rešiti. Število Japoncev v Mandžuriji je sicer manjše, kakor število Rusov, tem ko jih Japonci nimajo več kakor 275 toda japonska vojna je mnogo bolj izurjena, ruska in Japonci se borijo z navdušenjem, med ko Rusi stoje prisiljeni v bojnih vrstah.

Na vsak način se pa vrši sedaj, ko to pa na bojišču odločilen boj, kateri je bil do sedanje Ruse jako neugoden. Skoraj zares čudo bi se nje zgoditi, da bi Rusi po tem začetku morali upa na konečen uspeh.

Vojска med Rusi in Japonci.

Na morju.

Port Artur je v rokah Japoncev. Rusi imajo toraj samo še vojno luko Vladivostok kot opiralisce za svoje vojne ladje na razpolago. Angleži dovažajo v Vladivostok premog. Seveda se Japoncev posrečtu in tam dobiti take ladje v svojo last. Drugo rusko brodovje leži v luki ob otoku Madagaskar, (leži na vzhodni strani Afrike). Rostdestvenski, vrhovni poveljnik, pričakuje tretje brodovje, katero se je poslalo za njim.

Nekaj o obdelovanju travnikov.

(Pisal oskrbnik F. Rudl v Podlehniku).

Vsaka jama zgnojnico se mora na spomlad v rid travnikov izprazniti. Ako je jama zamržnjena na slaj se razvozi zmržnjena gnojnica na travnike. Kdor ima dovolj gnoja iz hleva, naj ga takoj temeljito po travniku razdeliš, kakor se je to tedaj podalo, ko se je gnoj navozil. Bolj ko bodeš na travniku gnoj temeljito raztrosil in ga v travnik ako rekoč vtrli, tem boljše bode vplival.

Samoumevno je, da moraš najpoprej slabe in najslabše travnike — toraj take, ki dajo malo krme, si še je povrh slaba — pognojiti.

Ako ti le količaj pripuščajo gmotne razmere, moraš travnike gnojiti tudi z umetnim gnojem.

Kdor še ni gnojil v jeseni z umetnim gnojem, lahko potrosi ta gnoj sedaj, dokler še pokriva pravnik tanka snežena odeja. Toda nikakor ne zlostuje povsod, da potrosiš na en oral (joho) travnika na primer 2 do 4 centa Tomaževe žlindraste noke, (glej dotično oznanilo v tem listu!) temveč ti moraš potrositi še povrh ravno toliko pepela ali pa s seboj. Na mesto Tomaževe žlindraste moke rabijo se tudi lahko tako zvani superfosfati, (2 do 3 cente na oral), dalje kostene moke (3 do 4 cente na oral) ali tudi straža odpadki od kostene moke (4 do 5 centov na kraljhal).

Vsaki umetni gnoj se najbolje naroči skozi posejno podružnici c. k. kmetijskega društva ali pa v glavnem na krajni zastop. Kdor travnike dobro oskrbuje in jih dobro gnoji, ta lahko do dve tretjine več živine redi, Ruszziroma več krme proda, kakor tisti, ki se za gnojenje ne briga.

En oral travnika, kateri še se povrh nigdar ne gnoji, da 10 do 20 centov, dobro gnojen 30 do 40 centov, dobro gnojen in povrh še posejan z dobrimi travnimi semeni celo 40 do 50 centov sena in otave na leto.

Pri vsakem gnojenju pa je treba, da pustiš najmanje 1 ar popolnoma tak, kak je, toraj, da ga ne povgnojiš. Ako si rabil tudi umetni gnoj, treba ti je vendar vložiti še daljna dva ara za poskušnjo in sicer tako, da imaš na enem več kalijevega, na drugem več fosforjevega gnoja. Umni gospodar bode razdelil to, katero zvano polje za poskus na šest ali še celo na med več parcel. Vsekakor pa je potrebno, da pustiš en kos travnika nepogojenega, da se potem lahko prepričaš koliko dobička si dosegel z gnojenjem.

Ako je pokril dobiček, ki si ga dobil z gnojenjem, že v prvem letu stroške gnojenja, potem je gnojenje bilo opravičeno.

Daljni poskusi te bodejo tudi učili jeli mogoče da dosežeš ravno iste uspehe, če rabiš deloma več kalijevega, deloma več fosforjevega gnoja. Pri vsakem gnojenju pa je treba, da se ne zbojiš truda uravnavati si tako zvano polje poskusa. Ako je bilo gnojenje uspešno, toraj opravičeno, potem imaš razven dobička zadoščenje, da si jo dobro pogodil, ako se pa gnojenje ni obneslo, potem ti da tak poskus pojasiš, kako se moraš raynati pri gnojenju v prihodnjem letu.

Travnika ne smeš kar na enkrat tudi pregnogiti, to je, ne smeš na njega spraviti v enem letu jako mnogo gnoja, ako že v naprej veš, da v prihodnjih letih ne hodeš moral redno ravno istega travnika vsaj nekoliko gnojiti.

Večkrat se sliši pritožba, da postanejo travniki vsled umetnih gnojev slabii. Ta pritožba ni nikakor opravičena. Jaz gnojam že več kakor šest let in isti travnik izključno samo z umetnim gnojem, a do sedaj nisem opazil, da bi postal travnik slab, ne, pač pa nasprotno. Ako se zares opazi, da postane travnik vsled gnojenja z kalijevim in fosforjevim gnojem slab, toraj da dà malo in manj vredne krme, potem si moraš pomagati s tem, da spraviš na travnik še povrh gnoj, ki ima v sebi mnogo dušika in ako je travnik vsaj srednje mokroten, ni se ti batit, da bi uspeh izostal. Gnoji, ki imajo v sebi mnogo dušika so n. pr. gnojnica, gnoj iz hleva, odpadki, ki jih dobiš pri krznarju (Gerbereiabfälle) kakor volna, dlaka, nadalje ima v sebi mnogo dušika tudi kri in takozvani Chilisoliter (Chilisalpeter), katerega dobiš po ceni v trgovini s špecerijskim blagom.

Umetni gnoji pa se naj rabijo seveda le tedaj, ako ni dovolj domačega gnoja, toraj gnoja iz hleva, na razpolago in ako si porabil domači gnoj za drugo obdelovanje svojega posestva. Ako imaš priložnost, da prodaš kubičen meter domačega gnoja za 4 do 6 kron, potem to lahko storиш in smelo porabiš ta denar za umetne gnoje.

Ako pa gnojiš svoje travnike venomer samo z gnojem iz hleva, potem moraš v časih spraviti na te travnike tudi vsaj nekoliko takega gnoja, v katerem je dovolj fosforja, kar najložje dosežeš s tem, da potrosiš travnik z takozvano Tomažovo žlindrasto moko (melo) ali pa z superfosfatom.

Kmetje, stroški, katere Vam bode povzročil poskus s takim in enakim gnojenjem, niso tako veliki! Verjamite pa mi, kdor gnoji tako, kakor sem Vam razložil svoje travnike, ta ima od njih z malim trudem, lepi, gotovi dobiček.

V večletni svoji praksi sem se o tem vsem do dobrega sam prepričal in veselilo bi me, ako bi bile pisane te vrste našemu vrlemu kmetijstvu v korist.

Spodnještajerske novice.

Obsojen duhovnik. Dne 25. p. m. se je moral pred celjskimi porotniki zagovarjati 35 letni kaplan Lovro Šlamberger, kateri je bil zadnji čas nastavljen v Žitalah. Šlamberger je bil obdolžen, da je onečastil šolska

dekleta. Porotniki so spoznali kaplana kri-vega in sodnija ga je obsodila v 18 mesečno težko, poostreno ječo. O celi smrdljivi zadevi nočemo pisati več ničesar, samo to le vprašamo „Gospodarja“ in „Fihposa“, je li temu tudi „Štajerc“ kriv? Kdo se ne spominja našega članka: „Kam plove?“ Ja, vera peša, kdo oskrunja ljudstvu ta najdragocenješi biser? Odgovor je lahek! —

Obsojen ponarejalec denarja. Porotno sodišče v Celju je obsodilo posestnika 35 letnega Antona Tomca iz Popove, kateri je v Ameriki izdelal 50 bankovcev po 20 kron ter jih hotel doma spraviti v promet, toraj jih izmenjati — v triletno ječo.

Občinske volitve v Teharjih. Pri občinskih volitvah v Teharjih zmagali so v drugem in tretjem razredu združeni dohtarsko-farški volilci. Kako strastno se je za to volitvo agitiralo od nazadnjaške strani, kaže to dejstvo, da se je samo v tretjem razredu oddalo od 336 volilcev 279 glasov. Protiv volitvam vložil se bode, kakor se nam poroča od naprednjaške strani rekurz.

V nož se je sunil. V Studenicah pri Mariboru se je sunil 9-letni šolar Triplot v bratov nož ravno z očesom. Ostrina mu je prerezala punčico. Težko poškodovanega dečka so odpeljali v mariborsko bolnišnico.

V laški okrajni zastop bila sta izvoljena tamоšnji notar g. dr. Mravlag, kot načelnik in nadučitelj gospod Valentinitzsch kot podnačelnik, oba vrla naprednjaka.

Umrl je v Ormožu bivši župan in deželni poslanec gospod Ferdinand Kada, star 75 let. Pokojnik je bil vrl naprednjak in je zapustil kot samec celo svoje ogromno premoženje ormožki občini.

Sumljiva hvala. Pod tem vzglavjem je priobčila celjska reglača z imenom „Domovina“ v svoji številki z dne 24. februarja nesramen napad na umrlega odvetnika in bivšega ptujskega župana g. dr. Strafella. Gospod urednik Golar, kaj, je li tisti urednik, kateri ne pozna izreka: „De mortuis nil nisi bene“ (o mrtvih ne govori drugega, kakor le dobro) — pošten?? Ob grobu mora nehati poštenjaku vso sovražtvo, tega gesla se je in se bode držal „strogi urednik Drevenschek v Ptiju“, da pa se ga ne drži g. Cvetko Golar, je to značilno za njega in za njegov prvaško-farški-nazadnjaški list z visokoletečim imenom „Domovina.“

Telegram iz Leskovca. Naš župnik razdeljuje po fari „pooblastila“ in pobira krmo za sveti misijon. Da bi nam vendar župnik Kralj povedal, ali bodejo rabili „častivredni“ gospodje misijonerji krmo, ali jo bode rabil on — ali kali? To je zares že odveč, da se na tak način zlorablja sveti misijon in da se tako cigani po fari! Župnik, ako zares rabijo gospodje misijonerji krmo za sebe, potem je dobijo od nas dovolj, ker še imamo take kmete, ki je več gleštajo, kakor celi farovž. Farške živine pa ne sme rediti niti ne sveti misijon!

Puščavnik iz jürovšeka.

Na mlinu se je ponesrečil. V Otišjem vrhu pri Slov. Gradcu se je ponesrečil posestnik mlina Jakob

Majdič. Desna nogu mu je prišla med valjce, kav so mu jo do polovice zdrobili. Nasrečneža so vložili v bolnišnico, ter mu tam odrezali nogo, vendar je moral umreti vsled te rane v groznih bolečin st

Glede volitev v Teharjih poroča celjska „Dolitvina“ z dne 28. p. m. med drugim slediče: „Najsta pa vplivala na srečen izid z agitacijo pred volenami gospoda dohtar F. Štor in občudovanja vreti, narodnjak kaplan Čemažar“. Dohtar in kaplan zanj največja agitatorja pri volitvah v kmečki občini nda sedaj pa že vemo, kako se bode Teharjem godilo am

Poročilo ptujskega sejma. Sejem dne 1. t. leta je bil izvanredno dobro obiskovan. Prigalo se je na njega 470 svinj, 1012 glav goveje živine in konjev. Prihodnji sejem se bode vršil dne 15. t. maja

Iz Koroškega.

Svetnavas (Odgovor „Miri“ na njegovo javljenje vprašanje v številki z dne 16 t. m.) Gospodje okrepičel „Mira“! Ako Vas toliko interesira pikanten drog svinjarij, ki jih je uganjal Wiegele, naj Vam poročim o njih oskrbi Vaš dopisun sam. Ako jih drugače plome iz tega ogromnega blata izriti, naj se posluži tistega instrumenta, ki sem mu ga poslal za kolinko. Kar se tiče drugih stvari, odgovorim Vam z znani besedami: „Pes laja, karavana gre pa tiko dalje!“

J. Krassnig

Dopisi.

Iz Oplotnice. Dne 31. januarja vršile so se tukaj občinske volitve, pri katerih so zmagali naprednjaci v prvem volilnem redu, med tem ko so v drugem in tretjem volilnem reduz malo večino glasov zmagali klerikalci. Seveda je dal izid teh volitev farškim prvaškim časnikarjem povod, da radosti kar poskušujejo, da povzdignejo enega svojih črnih bratov naravnost v deveta nebesa, to seveda samo s pomočjo njihove zveste sestre, kateri je ime — le Mi pa opozarjam kmete, naj raji čitajo to, kolik danes tukaj pišemo, ker to je resnica! Prepričili se bodejo potem zopet do dobrega, kaki so takaki zvani voditelji slovenskega ljudstva in kakih sredstev se ta druhal poslužuje, ko je treba vloviti kmeta svoje zanke. — Pri nas imamo dve stranki, zagajeno klerikalno stranko in miroljubno naprednjaško, katera ne sovraži nobenega jezika in v kateri živijo Nemci in Slovenci v najboljši zastopnosti. S vemo pa se zaletava farška stranka v naprednjaško, češ ta sestoji iz samih nemčurjev. Tej farški stranki je za narodnost ravno toliko, kakor nam je za lansko sneg, pač pa jej je za to, da bi spravila kmeta iti svojo mrežo in izsesala iz njega težko zasluzen dznar, kakor izsesa pijavka iz stvari kri. V svoji breznejni nesramnosti raztrobili so farški hujšači med volilci debelo laž, da bodejo naprednjaki, ako bodo izvoljeni v občinski odbor s pomočjo kmečkega dznarja zidali v Oplotnici železni most, dalje palačo Družitelje in Bog ve kaj še. O namenih farških pristoj

kateršev so seveda zvesto molčali. O teh pa hočemo prijeti pri priložnosti govoriti mi. Značilne za postopanje klerikalcev so besede, katere je izustil neki kmet, ki je cinahje storil mnogo v blagor cerkve. Rekel je na dan Domo-volitve dobesedno: „Ko sem pripeljal župniku ob Največasu zidanja čedramske cerkve dve drevesi, dal mi volitje eno kupico kislega vina, katero niti ni bilo za vredniti, danes na dan volitve pa da ta župnik polov zoper njak najboljšega vina svojim pristašem. To mora in —vendar nekaj pomeniti!“ Da, ta mož že nekaj sluti! Dilo! Nam se zdi, da župniku Bezenšku vera ni posebno t. m sveta. To trditev dokažemo prav lahko s tem, da se je župnik zlorablja sveto vero v prid agitacije. Eno 125 dokaz! Neko tukajšno posestnico, katera je bila odm. dala svoj volilni listek že nekemu naprednjaku, obdeloval je župnik Bezenšek skoraj celo uro s svojim prigovarjanjem na nezaslišan način tako, da reva konečno ni vedla, kaj bi storila. Ker posestnice župnik ni mogel spraviti z dobrim na svojo stran, začel jej je groziti! Rekel je župnik med drugim da se ona hudo pregreši zoper vero in Boga, da ni vredna svete odveze, ako ne da za volitev posluži oblastila njemu, kot dušnemu pastirju. — Toraj do stopnje smo že prišli z našimi nekaterimi duhovniki? Kako bi jih ljudstvo potem zamoglo spoštovati? V našem kraju že govorijo ljudje sami, da vera peša vsled farške hujskarije, da gineva zaupanje v našo rimsko katoliško cerkev vsled nestrnosti nekaterih rimsko katoliških duhovnikov. Postopanje farških bratcev za časa zadnjih volitev je bilo tako nesramno, da se niti ne da opisati. S silo so iztrgali naprednjakom volilne listeke iz rok, vsiljujoč jim svoje kandidatice. Tistim volilcem, kateri imajo od posojilnice izposojen denar, so zažugali, da bodejo morali takoj ali klesi prihodnji dan vplačati celo svoto, ako ne volijo im in z posojilnično, toraj klerikalno stranko. Neki volilec poskaže zavoljo te grožnje od volitve odišel, ne da bi volil. Po farškem geslu ni hotel voliti, da bi pa volil v s po naprednjaškem duhu, za to ni imel poguma, ker se laž je zares zbal, da bi ga posojilnica takoj tirjala za dolg. Na tak način seveda se je preprečilo, da bi pričali bili naprednjaki zmagali. Toda zmaga klerikalcev je tako-jako klaverja. V prvem razredu, kjer so toraj volili edstevisti, ki imajo največ davka plačevati, so pogoreli meta v popolnoma, v drugem so imeli 6 glasov več, kakor zagri-naprednjaki, v tretjem samo tri. Takšna je bila jaško zmaga Bezenškova! Toda on sam in njegova stranka živjeni več prav zadovoljna s to piravo zmago. Zato kar S vse gromijo klerikalne cunje o naprednjakih, kateri so jaško volili po svojem prepričanju. V teh cunjah se piše frank tudi, da je naročilo tukajšnjo vodstvo tovarne za lanski izdelovanje pohištva svojim delavcem, da morajo votiti z naprednjaki, češ, ako se to ne zgodi, bodejo en de izpuščeni takoj iz službe. Ako bi bila to resnica, brez potem bi ista še davno ne bila tako huda, kakor se i med je pripetila čadramskemu mežnarju. Tega je premilo bodejo stljivi župnik do dobrega naklofutal in takoj napodil ga de iz službe, ker je mežnarjev oče volil z naprednjaki. ačo za O ti blagoslovljena roka župnikova! No, za danes prista naj zadostuje toliko! Župnik z blagoslovljeno roko, ne

7
veseli se preveč! Rekurz proti volitvam je vložen. Tvoji pristaši in farški časnikarje ne bodo zmotili naprednjakov, ne, nikdar ne! S sirovostjo se ne pride do cilja!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Dragi „Štajerc“! Tudi mi iz lepe naše fare Sv. Benedikta hočemo enkrat naznaniti tvojim bralcem, kako se nam godi in kaka žalost nas obide, ko vidimo, kako se obnašajo naši duhovniki in klerikalci. Dne 6. februarja je prišel naš kaplan k nekemu bolanemu možu v Bačkovski vrh na sveto spoved. Ko je opravil to sveto opravilo, je ogovarjal vse ljudi iz celega vrha, najbolj pa je udrihal po nekem dekletu. Ako bi že to deklet zares zaslužilo vsled svojega obnašanja, da bi je smel kdo grajati, nebi smel po našem mnenju kaplan tega storiti po končani spovedi bolnika. Dne 7. februarja delili so se listeki za sveto spoved. Ob tej priliki je imel župnik Zmazek tak nauk, da se je vse po cerkvi na ves glas smejal. Sevada je prav temeljito udrihal tudi po „Štajercu“ in po njegovih naročnikih. Najbolj ogorčen je župnik bil glede svojih faranov v Bačkovi. Ljubi nam župnik, mi ti povemo, da ne živijo tvoji farani v Bačkovi ne od tebe, pač pa, da živiš ti od denarjev, katere znosijo ti tvoji farani na davkarijo. Nikdar in nikdar nas ni spravljal „Štajerc“ od vere, pač pa nas spravljajo od nje hujskajoči duhovniki! Gotovo ni greh, ako kdo „Štajerca“ bere, pač pa je greh, ako uganja duhovnik na svetem mestu, v cerkvi, tik nebeškega Izveličarja politiko. In to so uganjali pri nas do sedaj skoraj vsi duhovniki! Komaj smo se znebili znanega kaplana Muršeca in njegove politične hujskarije, že so nam poslali drugega kaplana, kateremu je političen boj čez vse. Župnik pa namesto, da bi kaplanu zabranjeval to počenjanje, je podpira še celo sam. Tako ne sme in ne sme iti dalje naprej. Da pa našim klerikalčekom in farškim bratcem ni nič več svetega, omenimo tukaj neko sodnijsko razpravo v Mariboru, katera je sijajno dokazala, kaki so ti ljudje. Dne 7. p. m. stala sta pred mariborskim sodiščem Janez in Matevž Senekovič, posestnika pri Sv. Benediktu, obdolžena krive prisega. Zagovarjal ju je dohtar Rozina. Oba obtožena sta navdušena prijatelja našega župnika Zmazeka in ta si je seveda tudi s vso močjo prizadeval, da bi ju rešil zaslužene kazni. Napisal jima je prav izvrstno spričevalo. Toda nič ni pomagalo spričevalo župnikovo, nič ni pomagal zagovor dohtarja Rozina, Janez Senekovič je dobil tri mesece, njegov sin Matevž dva meseca težke ječe, ker se jima je od državnega pravnika dokazala kriva prisega. Krasen vzgled farškega vedenja dveh farških hinavcev! Na skorem poročamo še več o naših farških bratcih in o njih voditeljih.

Bočkovski naprednjaki.

Sv. Bolfenk v Slov. gor. (Ščuvajoč nadučitelj). V nedeljo dne 19. t. m. je predaval deželni vino-rejski podučevalec (instruktor) gospod Pircher v krčmi gospoda Gomzi-ja v Višu o vinoreji. Svoje predavanje je pustil, kakor je to navada in kako je to običajno pri tamošnji farni cerkvi pri Sv. Bolfenku v Slov.

gor. razglasiti. Ko je prišel g. Pircher na določen dan in ob določeni uri v gostilno g. Gomzija, da bi tam predaval, bilo je tam navzočih samo malo število vinogradnikov. G. Pircher toraj reče navzočim: „Danes bode pa prišlo malo poslušalcev!“ Nato mu odgovori eden izmed kmetov: „Nekaj še jih bode najbrž prišlo in prišlo bi jih bilo še mnogo več, ako ne bi bil nadučitelj Reich od Sv. Bolfenka v Slov. gor. odgovarjal in jim rekел, da se ne smejo vdeležiti kot poslušaleci tega predavanja!“ Nato je vprašal gospod Pircher, zakaj da je nadučitelj tako ravnal in odgovorilo se mu je od navzočih, da je nadučitelj govoril ljudstvu, da se ne sme vdeležiti predavanja, ker je ime vinorejskega podučevalca, ki je to predavanje napovedal, namreč ime Pircher, nemško ime in ker je ta podučevalec nemškutar in nemčur! — V celem je bilo morda kakih 35 kmetov navzočih, kateri so sledili z velikim zanimanjem predavanju gospoda Pirchera. Predaval pa je ta gospod v lepi, razumljivi slovenščini. — Ako nadučitelj Reich misli, da bi se morali ogibati slovenski kmetje predavanja, katero je za njih velike važnosti, samo zaradi tega, ker ima podučevalec nemško ime, potem je dovoljeno tudi iz tega sklepati, da se morajo ogibati kmetje tudi nadučitelja Reicha, da ga smelo naženejo tjé od koder je prišel, ker Reich sliši tudi na ime, katero je popolnoma nemško. Pod klobukom tega nadučitelja navidezno ni popolnoma jasno, ker ne bi drugače kvasil take neumnosti. Sicer pa nam od dece, katero podučuje ta učitelj s tako logiko, nikakor ni pričakovati, da bi postali iz nje Bog ve kaki učenjaki. Ta zares čuden odgojevalec ljudske mladine bi mnogo boljše storil, ako bi vzel prav močno metlo in bi pometal na vse kriplje v svoji lastni hiši, ne pa napada na tak nečuven način druge ljudi, ki izpolnjujejo svojo dolžnost in še škoduje povrh stvari, katera je občne kmetske in ljudske važnosti. Deželni vinorejski podučevalec je nastavljen od visokega deželnega odbora in ima nalogu, da mora v krajih, kjer se ljudstvo peča z vinorejo, podučevati ljudstvo o vinoreji. S tem da je nadučitelj zabranjeval kmetom ta poduk, ravnal je nadučitelj naravnost nasproti naredbam visokega deželnega odbora in radi tega naznanimo to javnosti, da bomo videli kdo ima prav, visoki deželni odbor, ki zaukuje poduk o vinoreji, ali pa ljuđski, hujskajoč nadučitelj, kateri zabranjuje naravnost na tak predržen način tak poduk.

Kmetje vinorejci.

(Opomba uredništva: Mi smo poskrbeli za to, da dobi ta članak visoki deželni odbor v roke. Pohvala, katero bode dobil nadučitelj za svoje postopanje, mu najbrž ne bode teknila. Vsekakor pa mu jo privoščimo.

Št. Janž na Dravskem polju. Pred kratkim so poročali klerikalni časopisi, da je pri Sv. Janžu na Dravskem polju dregnil neki učenec tretjega razreda svojega sošolca z nožem in ga s tem težko telesno poškodoval. Klerikalni listi so vpili, da je temu bil „Štajerc“ kriv. Kot prijatelj resnice in napredka Vam s tem poročam prave vzroke tega dejanja. Za

resničnost mojega poročila jamčim in sicer za vsakdevala besedo. Prvič Vam naznanjam, da niso niti ne stani, ki riši, niti ne udi obitelje (familije) tega mladega j, pokaj naka z nožem naročeni na „Štajerc.“ Sploh je volitv daria dolžiti taki list, kakor je „Štajerc“ kaj tacegga na. Ako že je kriv kateri list izgredov med mladinspi m krivi so tega gotovo klerikalni, nazadnjaški lispi m nikdar pa ne napredni naš „Štajerc“. V tem si ne g čaju pa so krive temu žalostnemu dogodku šolskovati. razmere in sicer razmere, ki vladajo v tretjem ranamer redu naše šole, v katerem podučuje nadučitelj Anton med Hren. Ako pišem podučuje, rabil sem prav za prat bol izraz, ki ne označi tega, kar se godi vse v tem ra v Pl red. Od učenja, kakor bi moral biti, seveda tukl ločen ne moremo govoriti. V tem razredu se celi dan sam volitv kriči in razgraja, učenci smejo, kakor se jim ravim pa zljubi, priti rano ali prepozno v šolo, večkrat se pror on. tepavajo, da so krvavi in nihče jim tega ne branvarjati nihče jih ne svari, nihče ne kaznuje. Naravno jvo naš da gre pri prilikti taki paglavec malo delj in posež Št. P razred je brez vsega strogega reda, brez vsega stra hovanja, brez vse discipline in učitelj tega razred nima zmožnosti, da bi držal v njem red. To n gotovo radi potrdijo vsi prebivalci od Sv. Janža, k je resnica! Značilno je tudi, da ni dregnil paglave svojega sošolca v bližini šolskega poslopja, temveč časa opoldanšne pauze daleč proč od šolskega poslopj Zakaj se puste v tem času otroci tako daleč od šole Janko Kje je bilo takrat nadzorstvo? Omeniti še moram da se je pred par leti nekaj enacega zgodilo ne vp sicer zopet med učencema tega učitelja. Ako bi vlad dal v tem razredu red, ako bi se učenci v opoldanšni pauzi nadzorovali, potem se kaj tacega ne bni moglo pripetiti in to se bode zgodilo tiska ko bode stopil na mesto šolskega vodje zosp. človek, kateremu je bolj za blagor izročene mu mladine, kakor pa za — glažek. Ako pa se učitelj tak upijani, da ga morajo peljati ali celo nesti drug Št. domov, potem si lahko vsakdor na prstih prestejovneg kako to upliva na šolarčke, kaki strah ima preen takim učiteljem deca. — Nadučitelj se vedno hvalisamba) da služi na leto 15 sto goldinarjev, kar seveda ljud 190 še tem bolj jezi, ko pomislijo, da se plačuje iz njen in hovih krvavih žuljev za tak nered taka ogromnes, d svota. Povrh pa še je nadučitelj pravi pravcati farškopol bratec, da, on opravlja celo službo organista, za kaiše sprejema tudi lepe kronice. Te vrste izročim javm p nosti resnici in napredku na ljubo in upam, da sai ni bodejo odprle višji šolski oblasti vendar enkrat oči da katera bode potem najbrž poskrbela, da bode nastavljeno ljena v prid naše mladine taka učiteljska moč, katera po bode posvetila vse svoje moči mladini, ne pa politikres, in glažeku.

Skrben oče. ka Iz **Sv. Jakoba v Slov. gor.** Občinske volitve sd g. nam bližajo. Naprednjaki, somišljeniki, vsi davkoplaiki m čevalci, kmetje, obrtniki, pridite v polnem številu ka, k volitvi. Volite pa take može v odbor, katerim bode pri zares za blagor občine. Ne dajte se pregovoriti odBarla nasprotne stranke, katera si bode gotovo s vso silo prva

sako rizadevala in volilce v svoje zanke lovila. Vi Ja-
sta- občani, ki ste še kmečkega mišljenja in zdrave pa-
ju- neti, pokažite vendar enkrat javno svojo voljo. Pri-
be- ste volit in držite skupaj in pazite na to, da bode
tega. maga naprednjaška. — Nekdaj je vladal pri nas
dino, ajlepsi mir, občinske in druge volitve so se vrstile
listi, lepem miru in v zastopnosti, da pa se sedaj to
slu- eč ne godi, temu so krivi drugi, katerih nočem
olske nenovati. Ako bôdemo skupaj držali, bôdemo gotovo
raz- aš namen dosegli. Največja dva hujškača itak nista
anton eč med nami in zato nam je zares upati, da bode
prav okrat boljše. Kar se tiče enega od teh dveh, ta je
i raz- ak v Ploderšnici in kakor nam je znano, je Ploder-
tukaj nica ločena od naše občine, potem ne more priti k
samo aši volitvi. Ako pa se priklati s kakim pooblastilom,
ravno tem pač vsaki volilec ve, da ne sme veliti tako,
e pre- akor on. Volilci, pridite polnoštevilno, ne dajte se
orani, lgovarjati, naprednjaki, držimo skupaj, zmaga bode
no je, tovo naša.

Jakobčanski volilec.

Št. Peter pod Kunšpergom. Slavno uredništvo! Agovolite sprejeti v smislu zakona v Vaš list naporni popravek opombe Vašega uredništva k popravku župnika Tombah-a v štev. 3 Vašega lista z dne februarja 1905: Ni res, da sem imel pravopis do- nega Tombahovega članka kot pravoznanski po- pčnik v rokah; — ni res, da sem napram g. dr. Gelingsheimu imenoval pisca in ga opozoril na gos. Jankoviča kot sovedeca. Res je, da mi je g. dr. Jankovič nekoč neki njemu vposlani koncept prečital me vprašal, če je vsebina resnična; dalje je res, mi g. dr. Jankovič ni pokazal tega koncepta in mi ni povedal sestavitelja in konečno je res, da tični meni prečitani članek sploh ni bil nik- r tiskan. Tudi je res, da sem še le, ko se je gosp. župnik Tombah sam izdal kot pisca, ta do- dek mej meno in g. dr. Jankovičem g. dr. Gelings- ihm pravil. V Kozjem 26. svečana 1905. Dr. Jos. Barle.

Št. Peter pod Kunšpergom. Skličujoč se na § 19 ešteje, kovnega zakona zahtevam iz ozirom na dopis ob- predljen pod zaglavjem „Št. Peter pod Kunšpergom valisa, pomba) v 3. številki Vašega lista z dne 4. febru- a ljudi a 1905, da sprejmete v zakonitem času na istem iz nji- stu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek: romna res, da sem se svojim popravkom Vam mislil sa- farški popolnoma zapreti, res pa je, da sem hotel, da za kar piše o moji osebi resnica. Ni res, da sem hotel se m jav- jim popravkom izboljšati samo par Vaših izrazov, da se mi niso všeč; res pa je, da sem hotel, da obja- at oči, e, da nisem predbacival g. dr. Gelingsheimu „brez- nastav-ičajnosti“ — da ga nisem prosil odpuščanja in da kateron po g. dr. Barletu začel pogajanja zaradi izjave, politiki res, da je g. dr. Barle imel pravopis dotičnega oče. Enka v rokah in da ga je bral; res pa je, da sem vte seal g. dr. Jankoviču, naj mi naznani, so li dejstva, vkopla- jih mislim v „Südstellische Presse“ objaviti, res- vilu kna, ker o času svoje navzočnosti v Kozjem nisem n bodel priložnosti se o tem sam prepričati. Če je g. criti od Barle res pravil g. dr. Gelingsheimu, da je imel so siloj pravopis v rokah ni govoril resnice, naj se toraj

sam brani. St. Peter pod Svetimi gorami 14. februar 1905.

F. Tombah, župnik.

(Opomba uredništva: Seveda moramo zopet ponatisniti ta župnikov in dohtarjev popravek. Da pa bo enkrat cela stvar končana, izjavimo danes tukaj, da smo pripravljeni resničnost naše opombe v 3. številki t. l. dokazati s pričami in če je treba tudi pred javnim sodiščem!)

Iz Dobove pri Brežicah. Čujte braeci „Štajerca“ in strmite kakšni politični hujškači so se pojavili v naši mirni dobovski fari. Začelo se je agitirati, začel se je naprednim kmetom metati pesek v oči, da je groza. Predlansko leto bila je povikšana naša ljudska šola iz tri v šestrazrednico. Povikšala so se kmečka plačila, povikšalo tudi število učiteljev. Toda žalibože vse zastonj! Veda naše dece ne gre in ne gre naprej! Posebno je učitelju Potočniku poduk v nemškem jeziku zoperin in na vsak način ga hoče slovenski deci odtegniti. Slovenski stariši, na noge proti temu Vam sovražnemu učitelju. Ako se Vam le še nekoliko Vaša deca usmili, skrbite za dober poduk Vaše mladine. Naj se tudi uči nemškega jezika, ker tega bode rabila svoje dni, kakor vsakdanji kruh. Znabiti bode moral marsikateri od Vaše dece zapustiti svoj domači kraj in se podati po svetu. Tedaj še le bode spoznal kolikega pomena je bilo, da se je naučil v mladosti razven materinščine še druga jezika. — Oj ti imenovani gospodek, kaj ti vendar toliko škoduje nemščina? Zakaj agitiraš z vso močjo ravno proti temu jeziku? Kaj pa mislita ti in tvoj trgovček in tolmač Perger z vajino agitacijo doseči? Le čujte! Kaj ne, Potočnik in Perger, težko pot sta imela dne 21. januarja, ko sta po snegu in ledu, v mrazu priklestila v Veliki Obrež v neko gostilno. Pod pazduhu sta si prinesla s seboj ta „vrla“ možaka vsaki nekaj papirja, črnilo in pero, ter iskala sta podpisov. K čemu neki le? Gospod Potočnik gotovo ni prišel vpisovat otrok za šolsko obiskovanje, ker je to vpisovanje minulo že v preteklem letu in dobovski trgovček gotovo ni prišel prodajat pipcev. Javno vprašamo ta gospoda, ali ni to hujškarija? Ali jima ni znan izrek Kristusov, ki se glasi: „Ljubite se med seboj?“ Ali ni to, kar sta ta dva počenjala, sejanje ljulike med pšenčico? Premisli trgovček, kako si prišel svoj čas v dobovsko faro s par škatljami „biksa“ in sedaj si bogataš! Jeli to tvoje počenjanje zahvala dobovskim faranom za to, ker so ti znosili toliko grošev skupaj? Zakaj toraj miroljubnih kmetov ne pustiš v miru? Rekel si celo, da ti Veliki Obrež že od daleč smrdi, ker je že ves „ponemčurjen.“ To je velika bedarija, zakaj nihče ni izdajalec svojega materinega jezika, ki želi, da bi se podučevala njegova deca še v drugem, prepotrebnem deželnem jeziku. To je bila zopet hujškarija! Pomisli, da bi se tebi in tvojemu učiteljčku prav huda godila, ko bi ne znala ravno toli zatirane nemščine. Kar se pa tiče požarne brambe, to pa le pustita čisto pri miru, ker se pri požaru že celo ne gre za to, je li ponesrečenec te ali druge narodnosti. „Srečna,“ zares „presrečna“ bo dobovska fara, ko bode

ustanovljeno vajino toli že sedaj hvaljeno bralno in izobraževalno društvo. Tam se bodejo seveda učili kmetje sejati, orati, drva sekati, krmo sušiti, seveda vse le v senci. Razven tega pa jim bodejo še celo časniki na razpolago, kakor "Gospodar", "Fihpos", "Celjska reglača", "Kranjski pankert" itd. Oh, zares svitlejši dnevi nas pričakujejo! Toda nikdar jih ne smemo pričakovati od teh listov, pač pa od tega, da se je začelo razvijati pri nas tudi prav lepo naše naprednjaštvo. „Bit će dana“ . . . Bog daj, da bi bilo tako!

Neustrašeni občani.

Razne stvari.

Vinsko sejme. Mestna občina v Gracu naznanja, da se bode vršilo 9. vinsko sejme (Weinmarkt) dne 16., 17., 18. in 19. sušca (marca) tega leta. Vsi vinorejci se opozarjajo na to sejem. Prodavalno se bode naravno vino in šampanec štajerskega pridelka, razven teh še stroji, ki se rabijo pri vinorejji in kleštarska priprava. Javiti se je pri mestnem komisariatu v Gracu in sicer do 6. t. m.

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Kmet, skrbi za pomladansko setev. Ako hočeš, da se ti bode pomladanska setev dobro razvijala in da bode potem letna žetev obilna, moraš skrbeti najbolj za to, da ne bode tlom zmanjkalo redilnih snovi, katerih potrebujejo rastline. Prebitek teh snovi je že zaradi tega potreben, ker rastline večkrat vsled neugodnega vremena v rasti zaostanejo. Žalibog pomankanjuje skoraj vsem našim tlom takozvane fosforjeve kislino. To kislino potrebujejo skoraj vse naše koristne rastline, zato je nujno potrebno, da se spravlja na naša polja in na travnike ta kislina in sicer se to zgodi najložje z takozvanimi umetnimi gnoji. Najboljši umetni gnoj, kateri ima v sebi mnogo te kislino, je takozvana Tomaževa žlindrasta moka (mela). Gnojenje njiv in travnikov s to moko se priporoča ravno sedaj v spomladji najbolj, ker se ravno sedaj gnoj z obdelano zemljo vsled vremenskih uplivov najboljše zmeša. Tomaževa žlindrasta moka se dobi proti primeroma majhnim stroškom povsodi. Kdor je skusil enkrat s tem umetnim gnojem, ta se je gotovo že prepričal, kolike važnosti in koristi je za kmeta. Mi opozarjam na dotedno oznanilo (inserat) v tem našem listu.

Koliko jajc smeš podložiti kokli? Za valenje treba ti je odbrati samo mirne koklje. Pure se dajo uporabiti tudi za valenje kokošjih in račijih jajc, vendar večkrat kakor dvakrat v letu naj se jim ne pusti valiti. Jajca, ki so namenjena za valenje, moraš hrani na hladnem in suhem, toda ne premrzlem prostoru. Najboljše je, ako jih položiš v pleve ali pa v reznicu. Nigdar pa jih ne smeš postaviti pokončno (na špico) marveč položno. Če so jajca zamazana, moraš jih oprati v mlačni vodi, da se na ta način otvorijo luknjice v lupini, skozi katere potem diha mlado piše. Kokoši položiš lahko v prvi spomladji (ob koncu zime)

največ 11, bolj pozneje do 14 jajc. Če je koklja bi, lika, smemo to število povečati do 17. Puri lah podložimo tudi 25 kokošjih jajc; zamogla bi jih si greti še večjo število, toda mladičev ne bi mog bolj pozno lahko pogrindati. Iz kokošjega jajca izpiše v 20 do 23 dneh. Purinih jajc zamora ga pura samo 15, k večjemu 20. Iz njih izlezejo mlad v 27 do 30 dneh. Goska zamore greti 12 do jajc in jih vali 28 do 32 dni. Ravno toliko časa potraca, nji pa smemo položiti do 19 jajc. Golob grošimo samo 2 do 3 jajce in sicer 7 do 10 dni. Golomej je gnezdi po 6 do 10 krat v letu.

Vinorejci skrbite za pokončevanje peronospor

Od štajerskega deželnega odbora dobili smo sled naznanilo. Pretečeno leto uničila je peronospora med posestnikom celo trgatev. Temu je bilo krivo zakasnjeno nenatančno škropljenje, ali nepravilna stava bakreno-apnene zmesi ali pa tudi poraba raztopnine. Vinorejci se tedaj s tem opozarjajo pravočasno in temeljito škropljenje proti peronospori, ktera se ne loti le nežnih delov loze, kakor vršiči in listja, temveč tudi nežnih zarodkov grozdja. Pri roča se pri tej borbi ravnati se po naslednjih načilih: 1. Neposredno po rezi namazati je to leto narezane čeve, reznice, šparone, kakor tudi ostale trsa se štiriodstotno raztopino bakrene galice apna. K temu služi navadni čopič. Skosi to delo prepreči razvitek takozvanega zimskega trosovja peronospor, ki se nahaja na trsu. V vinogradih, kjer peronospora že lansko leto silno močno nastopila, priporoča se odstraniti in sežgati vse odpadke od takoj zelenih in vinskih listjev, ki ga je veter nanosil po jarkih. Zglaševanje v katerem se nahaja kar kupoma trosovje od pismenih listjev. 2. S prvim škropljenjem je započeti pri hitro se pokaže grozdje, toraj že pred cvetom in se pri tem temeljito poškropiti ne le listje, temveč svo grozdje (grozdni zarodki). Tudi ako se grozdje nahaja že v cveti, je vendar le naprej škropiti. Število pljenje med cvetom nikoli ne škodi. 3. Drugo škropljenje se ima vršiti neposredno po cveti. Tudi pri tem morajo temeljito poškropiti vse versički, vso listje, ako mogoče tudi grozdje. 4. Tretjokrat se škropiti razvitjem grozdja, meseca julija. Še večkrat škropiti je potrebno le takrat, ako se peronospora na listje vnovič prikaže. 5. Po toči se morajo vinogradi vendar močno poškropiti. Poškodovanih delov trte loti se ronospora namreč mnogo rabi nego zdravih. Privišjih sestavljanju bakreno-apnene zmesi za škropljenje vzame se na 100 l vode le 1 kg bakrene galice in nekočalija več kakor 2 kg novovgašenega apna. Apno mora biti mastno, peska prosto. Več dni stare raztopine se nikakor ne smejo rabiti za škropljenje, marveč mora potrebna množina vsak dan na novo sestaviti. Škropiti se pa mora tako, da pride tekočina pod noma jednakomerno, v podobi rose, na površino in grozdja. Ako neposredno po škropljenji začne žiti, tak se nezasušena bakreno-apnena zmes iz in treba je škropljenje takoj ponoviti. Kdor se tem navodilu ravna, mu ne bo peronospora naredila nobene znatne škode, če je le bakrena galica, ki

koklja vabi, čista in železa prosta. Zajamčeno čista galica
uri lahko naroča skozi deželni odbor.

Pisma uredništva.

Maribor. Preveč osebno. Ni za rabo!
Logorski fanti. Pesmica ni za rabo!

Vsem našim dopisnikom. Hvala za dopise! Kar še
časa va potrpljenje. Dopisi pridejo vsi na vrsto. Prosimo
dob grerosimo za kratka poročila. Vsakdor ve, da ne moremo in
Gole smemo priobčiti osebnih napadov. Poročila toraj naj bodejo
ka, da bodejo občne koristi, zanimiva tudi za bralce iz
rugih krajev. Še enkrat srčna hvala Vam za tako navdušeno
animanje. Ostanite nam zvesti, kakor do sedaj tudi v bodoče.
Uredništvo.

Loterijske številke.

rst, dne 18. februarja:	5, 86, 18, 34, 9.
radec, dne 25. februarja:	48, 82, 40, 77, 4.

5-letno, močno, črno

in pol pesti visoko, proda ali zameni z drugo
F. Quandest v Mariboru, Mellingerstrasse 26.

Priden viničar

V poduk se sprejme takoj
deklica

in sicer v trgovino z mešanim
blagom. Katera prihaja iz dežele
ima prednost. Stara sme biti
nad 16 let, znati mora nemščino
in slovenščino v govorici in v pi-
savi. Ponudbe naj se pošlejo na
Jožef Robnig-a, Št. Lovrenc pri
Mariboru. 84

Hiša s pekarijo

kateri zna malo in veliko delo,
sprejme takoj v službo Anton
Klančnik, krojaški mojster, Neuhaus
pošta Lavamünd (Koroško). 73

Dobro sladkogruškovico

z dobrimi šolskimi spričevali, po-
štenih staršev, takoj sprejme
Alois Kolaritsch, pekovski mojster
v Središču (Polstrau). 81

Kovačkega učenca

tako sprejme Josef Goriupp,
usnjarski mojster v Ptaju. 86

Mlad trgovski po- močnik

vzamem takoj v najem ali pa jo
pod ugodnimi pogoji tudi kupim.
Ponudbe naj se pošlejo na uprav-
ništvo „Štajerca.“ 85

Fotografije kot znamke (marke)

se po vsaki vposlane slike izgo-
tavljam po najnižji ceni. Ceniki
se razpoložajo brezplačno in
franko. Otto Neumann, Karlín-
Karolental, Praga. 92

Priden konjski hlapec

se takoj sprejme. Hlapec je lahko tudi oženjen.
Potrebno je, da so osebno predstavi pri
Francu Schosteritsch, Sv. Vid pri Ptuju. 88
Sprejme se tudi priden hlapec za krave, ako je v
večji starosti, ima prednost. Oženjen dobi stanovanje
z ženo vred.

Tomaževa žlindrasta moka (mela).

Za pomladansko setev se priporoča kot najbolj-
si in najcenejši umetni gnoj z fosforjevo kislino To-
maževa moka (mela). Ta gnoj izvrstno upliva pri vseh
setvas na polju, v sadunosniku, v vinogradu
in v vrtih. Posebno se priporoča tudi za travnike
in za deteljno setev.

Tomaževa žlindrasta moko „Sternmarke“ iz
Tomaževih fosfatnih fabrik G. m. b. H. Berlin
ima v zalogi

F. Kerschischning v Radgoni.

Vsaka vreča (žakelj) ima varstveno znamko (marko)
in na vsakem je izrečeno napisano koliko moke je v
njem. 80

Preložitev stav- benega obrta.

P. n. občinstvu s tem uljudno
naznanjava, da sva prestavila
najin stavbeni obrt iz poštne
ulice v kanižno predmestje
št. 10 tik železničnega prevoda.

Našim cenjenim naročnikom
se uljudno priporočava za na-
daljna naročila, tičoča se no-
vih stavb in tudi popravil.

Z najodličnejšim spoštovanjem

F. Celotti in drug
mestni stavbeni mojster v Ptaju.

Brata Slawitsch

v Ptuju

priporočata izvrstne šivalne stroje
(Nähmaschinen) po sledeči ceni:
Singer A . . . 70 K — „
Singer Medium 90 „ — h
Singer Titania 120 „ — „
Ringschiffchen . 140 „ — „
Ringschiffchen za
krojače . . 180 „ — „

Minerva A 100 „ — „
Minerva C za krojače in čevljarje . . . 160 „ — „
Howe C za krojače in črevljarje . . . 90 „ — „
Cylinder Elastik za čevljarje 180 „ — „

Qeli (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 327

Najboljši in najcenejši nakup vsa-kovrstnih godal (Musikinstrumente)

W. Schramm,

izdelovalec godal

v Celju, Gratzerstrasse štev. 14.
Prodajam vsakovrstne plehaste in lesene
pihalne inštrumente, dobre gosli za šolarje
po nizki ceni, kitare, citre, harmonike na
meh, bobne, tamburice, tako fine strune.
Kupujem stare gosli ali pa jih zamenjam
za nove. 284

Majarija se da v najem

10
Majarija grajsčine Haimburg, katera meri sedaj 9 ha (13 6 joh), njiv in travnikov, z lepimi sadunosniki, se da od 1. marca 1905 zopet v najem. Hiša in gospodarska poslopja so v najboljšem stanu. Kdor jo hoče vzeti v najem naj se obrne ustmeno ali pismeno na: Gozdarski urad (Försterei) Haimburg pri Velikovcu (Völkermarkt) Koroško.

OVES

(Willkommen).

Ta težka vrsta ovsa obrodi v vsaki zemlji, zori zgodaj, kako bogato obrodi, da visoko, dobro slamo za krmo in ne poleže. Ker se na redko seje, zadružuje na 1 oral 50 klg. Pošilja se v vrečah po 25 klg za K 9, 50 klg za K 17, 100 klg za K 32. Vzorci po 5 klg franko za K 3 20 proti predplačilu

Oskrbništvo graščine Golič
pri Konjicah, Štajersko. 59

Franc Jožefov

grenki vrelec (Bitterquelle) 66
je najboljša grenka voda. (Rabi se ta voda tudi med drugim v splošni dunajski bolnišnici.)

Veliko posestvo

meri 108 oralov (joh). Posestvo ima izvrstne njive in travnike. Nas (adresi) pove „Štajerc.“

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenu se ne ponudi taka priložnost.

600 kosov samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur tekoča precisaner ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imitiranim žlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke z jantarjem (berenšteinom), 1 eleg. broša za dame (novost), 1 krasno žepno tojetno zrcalo, 1 usnjat mošnjiček, 1 žepni nožič z pravjo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, vse iz duplezata z patentiranim zaklepom, krasen album za slike v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako koristna knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korenšpondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobri z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo gld. 180. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej, skozi dunajsko razposiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/14. 1038 NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Lepo posestvo

56
se takoj pod ugodnimi pogoji proda. Posestvo leži čisto v bližini farne cerkve, k njemu spada lep, novonasajen vinograd. Na posestvu stoji hiša z dobrim stanovanjem, katera je sposobna tudi za vsako trgovino. Tik hiše je lep sadunosnik. Več pove lastnik, kojega naslov (adres) se zve pri upravnosti „Štajerca“.

Hiša na prodaj.

60
Tako se proda enonastropna hiša tik premogokopa v Trbovljah. Hiša ima prodajalno, osem izb in tri kleti. K hiši spada tudi vrt. Polovica hiše je dana v najem nekemu društvu. Hiša je popolnoma nova in je prosta še 8 let davka. Pripravna je za vsaki obrt in nese letnih dohodkov 1322 kron. Cena se izve pri lastniku France-tu Žagar-ju, posestniku in čevljaru v Trbovljah.

Stavkerskega učenca

64
kateri je več nemškega in slovenskega jezika, z dobrimi šolskimi spričevali, takoj sprejme W. Blanke, tiskar in knjigotržec v Ptaju.

V najem se da

41
enonastropna hiša, katera je tako primerna za prodajo pijač ali kramarijo. V dotedanjem kraju se bode v tekočem letu v bližini te hiši reguliral potok, zakar je v proračunu določenih 40 tisoč kron. Natančnejša poročila da posestnik Štefan Writz, pri Sv. Stefanu, pošta Globasnica na Koškem.

se da pri Sv. Petru pod sv. g prav po ceni v najem. Na posestvo je prostранo poslopje. Poslopje meri 108 oralov (joh). Posestvo ima izvrstne njive in travnike. Nas (adresi) pove „Štajerc.“

Fant

dobi takoj kot hlapec služba Star naj bi bil 14 do 16. Opravljal bode bolj lahka delavnica. Zglaši se naj pri Hans Staeffer, vrvarju v Ptaju.

Zenitbena ponudba

Mladi, močen pošten mož, star 30 let, ki ima blizu 3000 klicov gotovega denarja, želi stopiti pod zakon z mladim poštem do 20 do 30 let. Preživljenja naj bi imelo v gotovini do 1000 goldinarjev. Daljna jasnila da upravnštvo „Štajerc“ v Ptaju.

Močnega učenca

takoj sprejme Josef Friedl, usniski mojster pri Sv. Vidu v Ptaju.

Zenitbena ponudba

Ženiti se želi 30 letni mož, iz pek. Prihranil si je 600 kron. Zakon si želi deklico ali vodički bi imela do dva tisoč klicov premoženja ali pa hišo, v kateri bi uspehala pekarja. Ponudila pisma, ako mogoče se slike, se vpošljejo pod naslovom „Štajerc“ na upravnštvo „Štajerc“.

Učenca

zmožnega nemškega in slowenskega jezika takoj sprejme svojo trgovino z mešanim blagom Andreas Knittelfelder, trgovec v Cmureku (Mureck).

Smrekova drevesa

2 letna in sicer tisoč za 3 krone prodaje oskrbnik grajsčine v Kozjem (Drachenburg).

Veliko presenečenje

Nikdar v življenu ni več ponudil tega priložnosti. 500 komadov za 1 gld. 95 Ena krasno pozlačena prednja ura, katera včasih teče in za katere se 3 leta jamči, z tako primerno žepnicico, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imitiranim žlahtnim kamenom, 1 krasni mošnjiček, 1 jako fini žepno zrcalo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, (3/4 dubla-zlat) z tentiranim zaklepom, 1 jako fintnik iz nikelina, 1 fini aluminijev žepni nožič, 26 najlepših slik, 1 bouton s simili-brilantom, 5 različnih semešnih reči za stare mlade, 20 različnih reči za korenšpondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse se pošlje z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo gld. 1 gld. 95 kr. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska centralna razposiljalna P. Lust, Krakov (Krakau) Nr. 1. NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Čes. kralj. priv. vzajemna zavarovalnica proti požarni škodi v Gradiču.

Oznanilo

o volitvi novih društvenih poslancev.

82

Ker je potekla šestletna doba, za katero so bili leta 1899 izmed vseh društvenikov ces. kr. priv. vzajemne zavarovalnice proti požarni škodi v Gradiču izvoljeni društveni poslanci, razpisuje društveno vodstvo sedaj novo volitev in določi 30. sušec 1905 kot zadnji rok za oddajo glasov.

Zato naj se javijo oni društveniki, kateri hočejo glasovati, vodstvu najkasneje do 16. sušca 1905; pozneje došlih prijav se po § 111 društvenih pravil ne more več vpoštovati.

V teh prijovah mora biti natančno zaznamovan naslov volilca, številka zavarovalne knjižice ali zavarovalnega lista, okraj in kraj, kjer so zavarovane reči.

Na podlagi pravočasnih prijav bo poslalo vodstvo društvenikom, kateri imajo volilno pravico, glasovne listke in izkaznice.

Ti društveniki naj glasovne listke povsem izpolnijo, sami podpišejo, zaprejo in naj jih pošljejo na ravnost vodstvu.

Glasovni listki, kateri niso podpisani ali zaprti, oziroma tisti, kateri dejdejo vodstvu po 30. sušcu 1905, niso veljavni.

Vodstvo objavlja v naslednjem določila društvenih pravil, ki se tičejo glosovanja in vabi p. n. društvenike vladivo, naj se vdeležijo volitve.

§ 101.

Pravica voliti društvene poslance je, ali:

- a) samostojna, ali pa
- b) vkljupna.

§ 102.

Samostojno volilno pravico imajo oni društveniki, katerih reči so uže najmanj eno leto za znesek 4000 K in sicer v nem volilnem okraju (§ 105) zavarovane.

Društveniki imajo za zavarovalno vrednost od 4000 K do 20.000 K en glas, za zavarovalno vrednost čez 20.000 K do 40.000 K dva glasa in za zavarovalno vrednost čez 40.000 K tri glasove.

§ 103.

Oni društveniki, ki zaradi svojih premalih zavarovalnih vrednostij nimajo pravice do samostojne volitve, lehko vkljupno volijo tako, da oddajo v enem volilnem okraju za vkljupno zavarovalno vrednost 20.000 K en glas.

§ 104.

Zenski, varovanci in pravne osebe imajo enako volilno pravico kot drugi društveniki.

Oni volijo po svojih pooblaščencih, po postavnih in oziroma po pravilih določenih namestnikih.

§ 105.

Društveniki, ki imajo pravico voliti društvene poslance za kakokraj, se dele v tri volilne okraje.

V prvi volilni okraj se štejejo vsi društveniki, ki smejo

glasovati in katerih zavarovane reči so na Štajerskem ali pa izven Koroške in Kranjske dežele.

Ti volijo 24 društvenih poslancev.

V drugi volilni okraj se štejejo vsi društveniki, ki smejo glasovati in katerih zavarovane reči so na Koroškem.

Ti volijo 14 društvenih poslancev.

V tretji volilni okraj se štejejo vsi društveniki, ki smejo glasovati in katerih zavarovane reči so na Kranjskem.

Ti volijo 10 društvenih poslancev.

§ 107.

Društveniki, ki so se zavarovali v mnogih volilnih okrajih, glasujejo za vsak okraj po poprej navedenih določilih in omejenjih.

§ 108.

V zbor voljeni morejo biti le oni društveniki, ki imajo pravico samosobni voliti.

§ 109.

Voljeni ne morejo biti:

- a) oni društveniki, ki že sodelujejo pri upravi kake druge zavarovalnice proti požaru;
- b) uradniki društva;
- c) one osebe, ki so v konkurzu, ali pa oni, ki ne morejo voliti v občinski zbor.

Če se kak tak vzrok pokaže pri poslancu še le za časa njegova poslanstva, tedaj neha to poslanstvo samo ob sebi.

§ 110.

Vodstvo priredi volitev, jo razpiše in po uradnih deželnih listih v obeh deželnih jezikih objavi.

Da se volitev laglje vrši, sme upravno svetništvo predlagati za to sposobne osebe; volilcem pa se ni treba po tem predlogu ravnati.

§ 111.

Vodstvo spise onim društvenikom, ki imajo pravico samostojno voliti, in ki so najmanj 14 dni pred volitvijo napovedali, da hočejo voliti, po sestavljenih volilskih imenikih volitvene izkaznice, na katerih mora zaznamovan biti volilni okraj in število glasov, ter razpošlje najmanj 8 dni pred volitvijo te izkaznice in glasovne listke po pošti.

Volilci morajo glasovne listke, katere so od vodstva prejeli, povsem izpolniti, s svojo roko podpisati ter jih zavite še pred dnevom volitve naravnost vodstvu pripisati.

Glasovni listki, ki niso podpisani ali zaviti, ali pa, ki so dospeli, ko je čas, da se oddajo, uže pošel, se pri števju glasov ne všejejo.

§ 112.

Društveniki, ki so se združili, da vkljupno glasujejo, morajo to vodstvu naznani v dopisu od dotičnih društvenikov s svojo roko podpisanim ter v istem imenovati tudi vkljupnega pooblaščenca, kojemu se volitvena izkaznica pošlje, da potem on v imenu svojih pooblaščnikov glasovni listek izpiše.

§ 114.

Pri volitvah odločuje relativna večina glasov; če so glasovi nasploh, tedaj pa, če je treba, žreb.

Če kdo izmed izvoljenih volitve ne sprejme, velja za izvoljenega oni, ki ima za njim največ glasov.

V Gradiču, 25. svečana 1905.

Vodstvo ces. kralj. priv. vzajemne zavarovalnice proti požarni škodi v Gradiču.

(Potisk se ne plačuje).

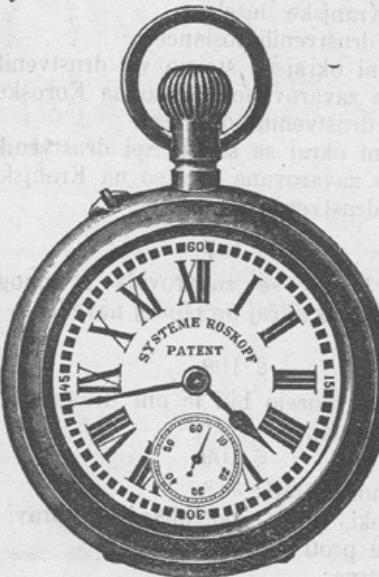
40 dni na kredit!**40 dni na poskus!****Pazite na plomb**

Takih in enakih kričaških priporočil moja svetovnoznanata tvrdka za hvalo mojih ur ne potrebuje, rečem Vam toraj samo: **pazite na plomb** (firmo). Vsaka taka hvala je za priporočitev mojih ur čisto nepotrebna, ker v 40 dneh mi uro itak more vsakdo nazaj poslati, ki ž njo ni zadovoljen in dam vplačani denar takoj nazaj. Solidnejše kupci nikdo ne more zahtevati.

Pojasnilo!

Jako čislane antimagnetične remonter-ure na sidra (anker) zistem Rosskopf, v nikelnastem okrovu se že nekaj let od mojih kupcev kaj rade kupujejo, posebno jih čislajo ljudje na kmetih, uradniki, orožniki, finančni in železniški uslužbeni, ker so z njimi zadovoljni.

Samo gold. 2.50 z veržico in s škatljico iz usnja.

Privatnim kupcem pošiljam moje prave amerikanske antimagnetične remonter-ure na sidra, zistem **Rosskopf štev. 99** (jako priporočljiva službena ura) s patentovanim email-kazalnikom, s sekundnim kazalom, v dobro se zapirajočem nikelnastem okrovu ali pa v črnem jeklenem okrovu in pozlačenimi kazali, natančno regulirana, s triletno pismeno garantijo v trpežni škatljici iz lenovega usnja, z nikelnasto veržico in obeskom vred, z karabinerjem in varstvenim obročem velja komad samo 2.50 gld., 3 komadi 7 gld., 6 komadov pa 13.50 gld.

Pošilja se proti poštnemu povzetju ali pa, če se denar naprej pošlje.

HANNS**KONRAD**

prva tovarna za ure v Brüxu št. 949 na Češkem, ces. kr. sodniško poverjeni cenilec. Na tvrdka je odlikovana s ces. kr. avstrijskim orlom in s zlatimi in srebrnimi medaljami iz razstav ter z več, kakor z 10 tisočimi pohvalnimi pismi iz vseh krajev sveta. Moja tvrdka kot izvožna tvrdka v tej stroki brez samohvale največja in najstarejša ter razpošilja v vse svet.

Ustanovljena je leta 1887. Prepis pisma, ki sem ga nedavno sprejel:

Uaša blagorodnost: S posebnim veseljem moram Vam priznati, da tiste tri ure, katere sem pred nekaterimi leti iz Vaše tovarne dobil do današnjega dne brez prestanka, prav do grejo in da jih še pri nobenem urarju nisem imel. Dovolil sem si tudi Vaše izvrstne ure vsakej priložnosti priporočati, kakor na pr. pri konferencijah. Za izvestno in trpežno napravo Vaših ur odkritosčno se zahvaljujoč prosim Vas, da blagovolite mojemo današnjemu narodu tudi tako vestno ustrezti. Spodnjistanetič (v Bukovini) dne 7. 12. 1903. Jan. Buczkovski l. r. nadučitev

Pozor! Mali urarji in baratači ponarejajo moje kataloge in risbe ter navidezno svoje ceneje prodajajo. Te navidezno cenejše ure pa so malovredno, slabo blago, češkrat niso repasirane, s slabim okrovom, za katere se ne more 3 leta pošteno jamčiti. Ne dej se s takim blagom slepiti, ki je samo za oko ne pa za daljšo rabo! Pazite na mojo blizu že 20 let obstoječo tvrdko.

Prva tovarna za ure Hanns Konrad v Brüxu št. 949.

Ilustrovani ceniki se na zahtevanje zastonj in franko dopošljejo.

166 A

Vsak dan kupi
sveža (frišna) jajca, krompir,
luk, česnik, rumeno korenje,
belo repo, fižol, maslo, suhe
gobe, pitano perotnino

A. Sellinschegg

trgovina s špecerijskim blagom „k zelenem
vencu“

P T U J.

NB. Sveža (frišna) vsakovrstna semena
E. Mauthnerja iz Budapesta, ki so priznano najboljša in najbolj zanesljiva, so že prišla!

Lovske puški

vseh sistemov, znani najboljši izdelki, najvestnejše skušene, priporoča

Peter Wernig

ces kr. dvorni puškar v Borovljah na Koroške (Ferlach, Kärnten).

Ceniki se dopošljejo zastonj in poštnine presto.

Visokodebelna
gruškova drevesca
in sicer tepke (Mostbirn) prodaje
Franz Kaiser v Ptaju.

plombo
: pazite na
oslati, kdo

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta
Ptuj

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. po-
tno-hranilničnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konte pri
podružnici avst.
ogersk. banke
v Gradeu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnikih od
8—12 ure.

Občenje z
avst. ogersko
banko.

priporoča se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-
vanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko.
Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Hranilnica (Sparkasa) mestne občine Celje.

tnejše p	Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1902 K 9,808.551.21
	Vloge od 1. januarja 1903 do 31. decembra
	1903 z obrestmi vred > 4,312.950.22
	Od tega je odračuniti: K 14,121.501.43
	Svete, katere so se od 1. januarja do 31. de- cembra 1903 vzdignile K 3,264.661.30
	Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1903 > 10,856.840.13
	Hipotekarna posojila K 6,246.645.43
	Mejnično stanje > 85.126—
	Posojila na vrednostne efekte > 16.329.83
	Efektni zaklad > 3,453.858—
	Posestva > 183.000—
	Imetek, katerega ima hranilnica za dotacijo pri kreditni zadruži > 317.000—
	Vloge pri kreditnih podjetjih > 330.425.20
	Stanje blagajne "kase" > 91.22.963
	Glavni rezervni zaklad > 564.881.88
	Posebni rezervni zaklad za kurzne diference > 315.353.92
	Zaklad za penzije > 32.448.21
	Visokost za obresti: Pri vlogah 4% in se plača rentni davek od hranilnice (sparkase) same.
	Shranjevalne vloge se sprejmejo.

1041

Ravnateljstvo.

Mestna hranilnica

(sparkasa)

v Ormožu

uraduje vsako sredo in soboto od 8 do 12 ure pred-
poldan. Pojasnila se dajo vsaki čas brezplačno.
Vloge se sprejemajo vsaki dan. Vloge se obrestujejo
polmesečno, toraj od 1. oziroma 16. dneva vsakega
meseca, v katerem se je denar vložil in do 15. ozi-
roma zadnjega dneva meseca, v katerem se je denar
vzdignil.

Obresti se dne 30. junija in dne 31. decembra
vsakega leta pripisajo h kapitalu. Vložitelju radi tega
pripisa ni treba priti v urad.

Rentni davek plača hranilnica (sparkasa) sama.

Hranilnica (sparkasa) se nadzoruje
od države in je tudi ud zvezе štajerskih
hranilnic in podvržena reviziji te zvezji.

Naznanilo ptujskega mestnega kopalnišča (Pettauer Badeanstalt).

Kopele v banjah se lahko rabijo vsak dan od 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. ure popoldan.

Kopele s hlaponom in sicer za ljudstvo se dobé od 1. do 7. ure popoldan.

Kopele s hlaponom in polivom vsak dan od 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. ure popoldan.

376

Nagrobne vence

iz umetnih cvetlic po 4, 6, 8 in 10 kron, kakor tudi venčne trakove z napisom ali brez napisa imata v obilnej zalogi in priporočata

BRATA SLAWITSCH
v Ptaju. 347

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekidanja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila daje:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji
ali

Karl Rebek, konc. agent
v Ljubljani, Kolodvorska ulica štev. 41. 537

— Vsakovrstno prekajeno (zelhan) —
meso, najfinejše klobase,
vedno sveže (frišno) blago, priporoča po naj-
žji ceni

J. Luttenberger,

mesar v Ptaju.

Zunanja naročila odpravijo se
vestno in hitro!

!! Prosim poskusite !!

Pravo domače plat

za rjuhe in perilo priporočava po sledečih cenah:

Cela sešita (rjuha) za posteljo 2 ali $2\frac{1}{2}$ metra dolga, ve 1 gld., oziroma 1 gold. 20 kr. — Najfinejša sešita rjuha iz teme domače platna 2 m dolga, velja samo 1 gld. 50 kr.

To domače platno se tudi prodaja na metre in sicer velja je platno 160 cm široko, meter samo 75 krajarjev. — Domae za „strozoke“ velja meter 20 ali 25 kr., za obleko meter 28 kr.

Vzorci (muštre) se tudi vpošljejo pa zahtevo.

Brata Slawitsch

trgovca v Ptaju, Florian

Živinski sejmi v Maribor

V Mariboru se vršita na v nalašč za to nem prostoru (Melling) vsaki mesec po dva živinski sejma.

Prvi vsako drugo sredo drugi vsako četrto sred

v mesecu. Prodajalci in kupci se vabijo k teh sejmom.

Meščanska parna žaga

Na novem lantnem trgu (Lendplatz) v Ptaju v klalnice in plinarske hiše pestavljeni je nova žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hodi itd. po zahtevi takoj razdeli. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in saliti. i. t. d.

Jos. Kasimir, Ptuj, tik „Štajns

kupuje jajca, surovo maslo (pater), sir, sadje in sicer vse po najvišjih cenah.

Priporoča tudi svoje najboljše sortirano rijsko in materijalno blago, kakor tudi različne (farbe) itd.

Nadalje priporoča izvrstne mele, rozinice, dičje (veinberline), slanino (špeh), mast itd.

Najboljša postrežba in najnižje cene.

Nikdar več ni take priložnosti!

Tako dolgo, dokler še ni zaloga hlač izprodana, dobijate elegante

hlače

za malo svoto in sicer za 1 gld. 80 kr.

Hlače so iz pristnega sukna in se rabijo lahko za jesen zdelane so po najnovejši dunajski fasoni, vzorci sukna so jasni. Kdor naroči dvojne hlače, dobi jih za 3 gld. 30 kr. Pošljejo se nem povzetju. Pri naročilu zadostuje, ako se naznani dolgov njih širokost okoli pasa.

Dunajska filiala za sukneno blago Ch. Jungwirth, Kra

Neugajajoče se vzame nazaj ali pa se povrne denar.

!! Prosim poskusite !!